

श्रेष्ठ पदको प्राप्तिको आधार- “मुरली”

आज मुरलीधर बाबाले आफ्ना मुरलीका स्नेही बच्चाहरूलाई हेरिरहनु भएको छ ताकि कति मुरलीधर बाबा सँग स्नेह छ र कति मुरली सँग स्नेह छ? मुरलीको पछाडि कसरी मस्त हुन्छन्। आफ्नो देहको सुध-बुध भुलेर देही बनेर विदेही बाबाबाट सुन्छन्। अलिकति पनि देहधारी स्मृतिको सुध-बुध छैन। यसरी मस्त भएर कसरी खुशीमा नाँच्छन्। स्वयंलाई भाग्य-विधाता बाबाको सम्मुख पदमापदम भाग्यवान सम्झेर रुहनी नशामा रहन्छन्। जति-जति यो रुहानी नशा, मुरलीधरको मुरलीको नशा चढ्दै जान्छ त्यति नै आफूलाई यस धर्ती र देहबाट माथि उड्दै गरेको अनुभव गर्दै जान्छन्। मुरलीको तानले अर्थात् मुरलीको धुन र अर्थले मुरलीधर बाबाको साथमा अनेक अनुभवहरूमा जान्छन्। कहिले मूलवतनमा, कहिले सूक्ष्मवतनमा जान्छन्, कहिले आफ्नो राज्यमा जान्छन्। कहिले लाइट हाउस बनेर, कहिले माइट हाउस बनेर यो दुखी अशान्त संसारका आत्माहरूलाई सुख-शान्तिका किरणहरू दिँदै, सदा तीनैलोकको सफर गर्छन्। कसको साथमा? मुरलीधर बाबाको साथमा। मुरली सुनी-सुनी अतीन्द्रिय सुखको झूलामा झुल्छन्। मुरलीधरको मुरलीको धुनले अविनाशी आशीर्वादको दवाई मिल्नासाथ तन तन्दुरुस्त, मन मन्दुरुस्त हुन्छ। आनन्दमा मस्त भएर बेपरवाह बादशाह बन्छन्। बेगमपुरका बादशाह बन्छन्। स्वराज्य अधिकारी बन्छन्। यस्ता विधिपूर्वक चल्ने मुरलीका स्नेही बच्चाहरूलाई देखिरहनु भएको थियो। एउटै मुरलीद्वारा कोही राजा, कोही प्रजा बन्छन् किनकि विधिद्वारा सिद्धि हुन्छ, जो जति विधिपूर्वक सुन्छन् त्यति नै सिद्धि स्वरूप बन्छन्।

एकथरी छन् विधिपूर्वक सुन्नेवाला अर्थात् समाहित हुनेवाला। दोस्रा छन् नियम पूर्वक सुन्ने, केही समाहित गर्ने, केही वर्णन गर्नेवाला। तेस्रोको त कुरै छोडौं। यथार्थ विधिपूर्वक सुन्ने र समाहित स्वरूप बन्छन्। उनीहरूको हरेक कर्म मुरलीको स्वरूप हुन्छ। आफूले आफैँ सँग सोध- म कुन नम्बरमा छु? पहिलो वा दोस्रोमा। मुरलीधर बाबाको सम्मान अर्थात् मुरलीको एक-एक बोलको सम्मान। एक-एक महावाक्यहरू २५०० वर्षको कमाईको आधार हुन्। पदमापदम कमाईको आधार हुन्। त्यही हिसाब अनुसार एक वरदान छुट्यो भने पदमापदम कमाई छुट्यो। एउटा वरदानले खजानाहरूको खानी बनाइदिन्छ। यसरी मुरलीका हरेक बोलहरूलाई विधिपूर्वक सुन्ने र त्यसबाट प्राप्त भएको सिद्धिको हिसाब-किताबको गतिलाई जान्नेहरू श्रेष्ठ गतिमा प्राप्त हुन्छन्। जसरी कर्मको गति गहन छ त्यसरी नै विधिपूर्वक मुरली सुन्ने र समाहित गर्ने गति पनि अति श्रेष्ठ छ। मुरली नै ब्राह्मण जीवनको श्वास हो। श्वास छैन भने जीवन छैन- यस्ता अनुभवी आत्माहरू हौं नि। आफूले आफैँलाई सदा जाँच गर- आज यही महत्त्वका साथ विधि पूर्वक मुरली सुनें? अमृतबेलाको यो विधिले सारा दिन हरेक कर्ममा सिद्धि स्वरूप स्वतः र सहजै बनाउँछ। बुझ्यौ?

नयाँ-नयाँ आएका छौं नि। त्यसैले पछि आएर अगाडि जाने तरिका सुनाइरहेको छु। यसबाट छिटै पुग्छौं। समयको दुरीलाई यही तरिकाले छलाँग लगाउन सक्छौं। तरिका त बापदादाले सुनाउनुहुन्छ, जसबाट कुनै पनि बच्चाको गुनासो नरहोस्। पछि किन आएँ, वा किन बोलाइयो... तर अगाडि बढ्न सक्छौं। अगाडि बढ्ने श्रेष्ठ विधिले, श्रेष्ठ नम्बर लेऊ। गुनासो त रहँदैन नि। साफ बाटो बताइरहेको छु। बनिबनाउमा आएका छौं। तयारी मख्खनलाई खाने समयमा आएका छौं। एउटा मेहनतदेखि त पहिल्यै मुक्त छौं। अहिले केवल खाऊ र हजम गर। सजिलो छ नि! अच्छा।

यस्ता सर्वविधि सम्पन्न, सर्वसिद्धि प्राप्त गर्ने, मुरलीधरको मुरलीमा देहको सुध-बुध भुल्ने, खुशीको झूलामा झुल्ने, रुहानी नशामा मस्त योगी बनेर रहने, मुरलीधर र मुरलीको सम्मान गर्ने, यस्ता मास्टर मुरलीधर, मुरली वा मुरलीधर स्वरूप बच्चाहरूलाई बापदादाका साकारी र आकारी दुवै बच्चाहरूलाई स्नेह सम्पन्न याद-प्यार एवं नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

पाटिहरू सँग अव्यक्त बापदादाको भेटघाट :-

१. सदा एक बाबाको यादमा रहने, एकरस स्थितिमा स्थित रहने श्रेष्ठ आत्मा हौं नि! सदैव एकरस आत्मा हौं वा अरू कुनै रसले आफू तिर खिँचिदछ? कुनै अन्य रसले आफू तिर खिँचन त खिँचदैन? तिमीहरू सबैका हुनुहुन्छ नै एक। एकमा सबै समाहित भएका छन्। जब छ नै एक, अरू कोही छैन, त्यसैले जान्छौं कहाँ? कोही काका, मामा, चाचा त छैनन् नि। तिमीहरू सबैले के प्रतिज्ञा गरेका छौं? यही प्रतिज्ञा गरेका छौं नि- सबैथोक हजुर नै हो। कुमारीहरूले पक्का प्रतिज्ञा गरेका छौं? पक्का प्रतिज्ञा गर्यौं अनि वरमाला गलामा पर्यौं। प्रतिज्ञा गर्यौं त्यसैले वर मिल्यो। वर पनि मिल्यो र घर पनि मिल्यो। त्यसैले वर र घर मिल्यो। कुमारीहरूको लागि आमा-बुवाले के सोचन पर्छ? वर र घर राम्रो मिलोस्। तिमीहरूलाई त यस्तो वर मिल्नु भयो जसको महिमा सारा जगले गर्छ। घर पनि यस्तो मिल्यो, जहाँ अप्राप्त कुनै वस्तु छैन। त्यसैले पक्का वरमाला पहिरिएका छौं? यस्ता कुमारीहरूलाई भनिन्छ समझदार। कुमारीहरू त छन् नै समझदार। बापदादालाई कुमारीहरू देखेर खुशी हुन्छ किनकि जोगियौं। कोही गिर्नबाट बच्यो भने खुशी हुन्छ नि। माताहरू जो गिरेका थिए उनीहरूलाई त भनिन्छ- गिरेकालाई बचाइयो तर कुमारीहरूको लागि भनिन्छ गिर्नबाट नै बचे। त्यसैले तिमीहरू कति भाग्यशाली छौं। माताहरूको आफ्नो भाग्य छ, कुमारीहरूको आफ्नो भाग्य छ। माताहरू पनि भाग्यशाली छौं किनकि फेरि पनि गऊपालका गाईहरू भयौं।

२. सदा मायाजीत छौं? जो मायाजीत हुन्छन् उनीहरूलाई विश्व कल्याणकारीको नशा अवश्य हुन्छ। यस्तो नशा रहन्छ? बेहदको सेवा अर्थात् विश्वको सेवा। हामी बेहदको मालिकका बच्चा हौं, यो स्मृति सदा रहोस्। के बन्यौं, के मिल्यो, यो स्मृति रहन्छ? यही खुशीमा सदा अगाडि बढिराख। बढ्नेहरूलाई देखेर बापदादा हर्षित हुनुहुन्छ।

सदा बाबाको यादको मस्तीमा मस्त रहने गर। ईश्वरीय मस्तीले के बनाइदिन्छ? एकदम फर्शबाट अर्श निवासी। त्यसैले सदा आकाशमा रहन्छौं वा जमीनमा किनकि सबै भन्दा उच्च बाबाको बच्चा बन्यौं, त्यसैले तल कसरी रहन्छौं? जमीन त तल हुन्छ। आकाश हुन्छ माथि, त्यसैले तल कसरी आउँछौं? कहिल्यै पनि बुद्धिरूपी पाउ जमीनमा होइन, माथि होस्। यसलाई भनिन्छ उंच ते उंच बाबाका उंच बच्चा। यही नशा रहोस्। सदा अचल अडोल सर्व खजानाबाट सम्पन्न रहने गर। अलिकति पनि मायादेखि डगमग भयौं भने सर्व खजानाहरूको अनुभव हुँदैन। बाबाद्वारा कति खजानाहरू मिलेका छन्, ती खजानाहरूलाई सदा कायम राख्ने साधन हो- सदा अचल अडोल रहनु। अचल रहनाले सदा खुशीको अनुभूति भइरहन्छ। विनाशी धनको पनि खुशी रहन्छ नि। विनाशी नेतापनको कुसी मिल्दा, नाम-शान मिल्दा कति खुशी हुन्छन्? यो त अविनाशी खुशी हो। यो खुशी उसलाई मिल्छ जो अचल अडोल हुन्छन्।

सबै ब्राह्मणहरूलाई स्वराज्य प्राप्त भएको छ। पहिला गुलाम थियौं, गाउँथ्यौं- म गुलाम, म गुलाम... अहिले स्वराज्यधारी बन्यौं। गुलामबाट राजा बन्यौं। कति फरक पर्यो? रातदिनको अन्तर छ नि। बाबालाई याद गर्नु अर्थात् गुलामबाट राजा बन्नु। यस्तो राज्य सारा कल्पमा प्राप्त हुन सक्दैन। यही स्वराज्यले विश्वको राज्य मिल्छ। त्यसैले अब यही नशामा सदा रहने गर- म स्वराज्य अधिकारी हुँ, तब यी कर्मन्द्रियहरू स्वतः नै श्रेष्ठ मार्गमा चल्छन्। सदा यही खुशीमा रहने गर- जे पाउनु थियो त्यो पाएँ... केबाट के बनें! कहाँ परेको थिएँ र कहाँ पुगेँ।

अव्यक्त बापदादाको महावाक्यहरूबाट चुनिएका प्रश्न-उत्तर

प्रश्न:- पुरुषार्थको अन्तिम लक्ष्य कुनचाहिँ हो? जसको विशेष ध्यान राख्नु छ?

उत्तर:- अव्यक्त-फरिश्ता भएर रहनु- यही पुरुषार्थको अन्तिम लक्ष्य हो। यो लक्ष्य सामुन्ने राख्नाले अनुभव गर्छौं- प्रकाशको खोलमा मेरो यो प्रकाशको शरीर छ। जसरी व्यक्त, पाँच तत्त्वहरूको खोलमा छ, त्यसैगरी अव्यक्त प्रकाशको खोलभित्र छ। प्रकाशको रूप त छ, तर आसपास चारै तिर प्रकाश नै प्रकाश छ। म आत्मा ज्योति रूप हुँ- यो लक्ष्य त छ नै। तर म आकारमा पनि घेरा भित्र छु।

प्रश्न:- हर कार्य गर्दा कुन स्मृतिलाई विशेष बढायौ भने निराकारी अवस्था सहजै बन्छ?

उत्तर:- हर कार्य गर्दा स्मृति रहोस्- म फरिश्ता निमित्त यो कार्य अर्थ पृथ्वीमा पाऊ राखिरहेको छु, तर म हुँ अव्यक्त देशको निवासी, म यो कार्य-अर्थ पृथ्वीमा वतनदेखि आएको हुँ, कार्य व्यवहार पूरा भयो, फेरि वापस आफ्नो वतनमा। यस स्मृतिले सहजै निराकारी अवस्था बन्छ।

प्रश्न:- साकार स्वरूपको नशाको अवस्थाको साथ-साथै कुन अनुभवमा रहनाले साक्षात्कार मूर्त बन्न सक्छौ?

उत्तर:- जसरी यो स्मृतिमा रहन्छ- म श्रेष्ठ आत्मा हुँ, म ब्राह्मण हुँ, म शक्ति हुँ र यो स्मृतिले नशा र खुशीको अनुभव हुन्छ। तर जब अव्यक्त स्वरूपमा, प्रकाशको घेरामा स्वयंलाई अनुभव गर्छौ तब साक्षात्कार मूर्त बन्छौ किनकि साक्षात्कार प्रकाश विना हुँदैन। त्यसैले तिम्रो प्रकाश रूपको प्रभावले नै उनीहरूलाई दैवी स्वरूपको साक्षात्कार हुन्छ।

प्रश्न:- वर्तमान समय प्रमाण तिम्रो कुनचाहिँ स्वरूप आवश्यक छ? अब कुनचाहिँ पार्ट समाप्त भयो?

उत्तर:- वर्तमान समय प्रमाण तिम्रीहरू सबैको ज्वालामुखी स्वरूप आवश्यक छ। साधारण स्वरूप, साधारण बोल नदेखियोस्, अनुभव गरून्- यी देवीले म प्रति कस्तो आकाशवाणी गर्छिन्। अब तिम्रो गोपी-पनको पार्ट समाप्त भयो। जब तिम्रो शक्ति रूपमा रहन्छौ तब तिम्रीद्वारा सबैलाई अनुभव हुन्छ यी कुनै अवतार हुन्- यिनी कुनै साधारण शरीरधारी होइनन्। अवतार प्रगट भएकी हुन्। महावाक्य बोलेर प्रायः लोप हुने। अहिलेको अवस्था वा पुरुषार्थको लक्ष्य यो हुनु पर्छ।

प्रश्न:- निमित्त बनेका मुख्य सेवाधारी, राज्यभाग्यको गद्दी लिने अनन्य रत्नहरूको सेवा के हो?

उत्तर:- उनीहरू लाइट हाउस जसरी घुम्छन् र चारै तिर प्रकाश दिइरहन्छन्। एकले अनेकलाई प्रकाश दिन्छन्। स्थूल कार्य व्यवहारबाट उपराम हुँदै जान्छन्। इशारामा सुन्छन्, निर्देशन दिन्छन् र फेरि अव्यक्त वतनमा जान्छन्। अब जिम्मेवारीहरू र सेवाको विस्तार त चारैतिर बढ्छ। भिन्न-भिन्न प्रकारले जो सेवाहरू भइरहेका छन्, त्यो बढ्छ।

प्रश्न:- चक्रवर्ती महाराजा को बन्छ, त्यसका लक्षणहरू सुनाऊ?

उत्तर:- जो अहिले चक्रधारी हुन्छ उही चक्रवर्ती महाराजा बन्छ। जसमा प्रकाशको पनि चक्र होस् र सेवामा प्रकाश फैलाउने चक्र पनि होस्, तब भनिन्छ- चक्रधारी। यस्ता चक्रधारी नै चक्रवर्ती बन्न सक्छन्। तिम्रो प्रकाशको रूप र प्रकाशको श्रीपेच यस्तो स्वाभाविक होस् जुन हिँडा-डुल्दा सबैलाई देखियोस् कि यिनीहरू प्रकाशका ताजधारी हुन्।

प्रश्न:- कुन अभ्यासले शरीरका हिसाब-किताब हल्का हुन्छन् र शरीरलाई निद्राको खुराक मिल्छ?

उत्तर:- अव्यक्त प्रकाश रूपमा स्थित हुने, शरीरदेखि अलग हुने अभ्यास भयो भने २-४ मिनेटको अशरीरी स्थितिले शरीरलाई निद्राको खुराक मिल्छ। शरीर त पुरानै रहन्छ। हिसाब-किताब पनि पुराना हुन्छन् नै। तर प्रकाश-स्वरूपको स्मृतिलाई मजबुत बनाउनाले हिसाब-किताब चुक्ता गर्नमा हल्का रूप हुन्छौ, यसको लागि अमृतबेला विशेष यो अभ्यास गर- म अशरीरी र परमधाम निवासी हुँ अथवा अव्यक्त रूपमा अवतरित भएको हुँ।

प्रश्न:- मायाजीत बन्ने सहज साधन के हो?

उत्तर:- मायाजीत बन्नको लागि आफ्ना कमजोरीहरू माथि क्रोध गर। जब क्रोध आउँछ तब आपसमा क्रोध नगर,

कमजोरीहरू सँग क्रोध गर। आफ्ना कमजोरीहरू सँग क्रोध गर्यौं भने मायाजीत सहजै बन्छौ।

प्रश्न:- गाउँलेहरूलाई देखेर बापदादा विशेष खुशी हुनुहुन्छ, किन?

उत्तर:- किनकि गाउँलेहरू धेरै भोला हुन्छन्। बाबालाई पनि भोलानाथ भनिन्छ। जसरी भोलानाथ बाबा हुनुहुन्छ, त्यस्तै भोला गाउँलेहरू हुन्छन्। त्यसैले सदा यो खुशी रहोस्- हामी विशेष भोलानाथका प्रिय छौं। अच्छा।

वरदान:- शान्तिको शक्तिद्वारा नयाँ सृष्टिको स्थापनाको निमित्त बन्ने मास्टर शान्तिदेवा भव शान्तिको शक्ति जम्मा गर्नको लागि यस शरीर देखि पर अशरीरी बन। यो शान्तिको शक्ति धेरै महान् शक्ति हो, यसद्वारा नै नयाँ सृष्टिको स्थापना हुन्छ। त्यसैले जो आवाज भन्दा पर शान्तिको स्थितिमा स्थित हुन्छन्, उनीहरूले नै स्थापनाको कार्य गर्न सक्छन्। त्यसैले शान्तिदेवा अर्थात् शान्त स्वरूप बनेर अशान्त आत्माहरूलाई शान्तिको किरण देऊ। विशेष शान्तिको शक्तिलाई बढाऊ। यो नै ठूलो भन्दा ठूलो महादान हो, यो नै सबैभन्दा प्रिय र शक्तिशाली वस्तु हो।

स्लोगन:- हरेक आत्मा र प्रकृति प्रति शुभ भावना राख्नु नै विश्व कल्याणकारी बन्नु हो।